

**[Villemoes.]**

ning, foregår der en drøftelse om, hvorvidt man har råd til det, eller om man hellere skal eksportere denne vare og købe andre varer. Jeg har aldrig nogensinde bedt det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen om at belære mig om, hvordan der forhandles i dette udvalg. Som sagt, jeg er ikke medlem af det og ønsker heller ikke at blive det.

**Ministeren for handel, industri og søfart (Krag):** Det er mig meget imod under nogen form at skulle forlænge denne debat, men der er lige en enkelt bemærkning, jeg synes jeg må komme med, og det er, at forskellen på, at vi importerede mandler i sin tid, og at der importeres appelsiner nu, ikke blot består i, om ministeren hedder Krag eller Villemoes. Der er en anden forskel, den nemlig, at appelsinerne fra Spanien såvel som de franske spirituosa fås på bilaterale aftaler. Vi har fra dansk side ikke kunnet undgå at tage disse varer, hvis vi ville afsætte tilsvarende sekundære produkter til disse to lande, hvorimod mandlerne, for at bruge dem som symbol, og rulleskøjterne med, i sin tid blev indkøbt fra England på et tidspunkt, da der ikke eksisterede nogen forpligtelse til at købe bestemte varekategorier fra England. På det tidspunkt kunne den danske regering have sagt nej til de pågældende produkter. Som sagt, det er ikke mit ønske at forlænge denne diskussion, men jeg syntes lige, jeg ville fremføre det lille modargument til belysning af det spørgsmål, det ærede medlem hr. Villemoes har fremdraget.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.*

Den sidste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om forlængelse af og ændring i lov om priser m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 155 af 31. marts 1949.*

(Lovforslaget findes i tillæg C. spalte 25).

Lovforslaget sattes til forhandling.

**Ministeren for handel, industri og søfart (Krag):** Jeg har hermed den ære for det høje landsting at forelægge forslag til lov om forlængelse af lov om priser m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 155 af 31. marts 1949. Hertil kræves der ikke mange bemærkninger.

Loven forlænges i det store og hele uændret, hvilket også er ganske naturligt. Da vi sidste gang forlængede prisloven, skete det i en periode med udprægede prisfaldstendenser, og der var dengang fra alle sider almindelig tilslutning til, at loven i høj grad blev en afviklingslov. Den har senere vist sig at fungere særdeles vel i så henseende. En meget lang række prisordninger er blevet ophævet, og endnu flere står for fald. Samtidig viste den sig dog egnet nok til også, da devalueringens prisstigninger satte ind, at kunne anvendes overfor dem. Ud fra disse betragtninger fandt vi det i regeringen forsvarligt at afstå fra at kræve skærper i prisloven og at forelægge den til forlængelse uændret.

Helt uændret er loven dog ikke, idet der i folketinget er indsat en tilføjelse til § 2, et nyt stk. 6, hvorefter det kræves, at foranstaltninger af generel karakter til fornøden regulering af priser skal have tilslutning fra det i stk. 5 nævnte udvalg. Denne bestemmelse analogiserer prisloven med vareforsyningsloven, så at man skal have tilslutning fra rigsdagens vareforsyningsudvalg til generelle bestemmelser, hvilket må forstås på den måde, at ministeren ikke kan foretage generelle indgreb uden at have parlamentarisk rygdækning — for at bruge et populært udtryk. Når en sådan bestemmelse er indført i loven om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, synes jeg kun, det er rimeligt, at den også kommer ind i prisloven på ganske tilsvarende måde.

Ja, der er i og for sig ikke flere bemærkninger at gøre, og idet jeg iøvrigt henviser til udvalgsbetænkningen fra folketinget, skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje landsting.

**Marinus Larsen:** Det foreliggende lovforslag kan jeg på min gruppes vegne tiltræde. Det går jo i alt væsentligt ud på at forlænge den hidtil gældende lov indtil den 15. november 1950, altså forlænge den